

PLECAREA LA DOMNUL A BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT TEODORIT, EGUMENUL DE LA KATAMON

În noaptea de miercuri, 25 ianuarie/7 februarie 2024, la ora 22.30, egumenul Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon din Katamon, Arhimandritul Teodorit, a adormit întru Domnul.

Slujba de înmormântare a avut loc joi, 26 ianuarie/8 februarie 2024, la ora 10.30, în paraclisul Sfintei Tecla din incinta Mănăstirii Centrale, slujbă condusă de Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, cu participarea arhiereilor și a unor Preoți de la Sfântul Mormânt, în prezența de onoare a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos. La rugăciunea obștească au participat monahi și laici din eparhia greacă a Ierusalimului.

Necrologul a fost rostit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constanței, care a amintit detalii din viața și activitatea sa ca Părinte la Sfântul Mormânt și egumen al Mănăstirii Sfântul Simeon Katamon. Reproducem textul mai jos, în limba română:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Preasfințiți Arhiepiscopi,

Domnule Consul General al Greciei,

Dragi părinți,

Iubiți frați întru Hristos,

humanly reflect that death is a great and terrible mystery. We wonder how the most harmonious symbiosis of soul and body is

broken, how the soul is forcibly separated from the body, how man, through disobedience and the fall, brought death upon himself and heard from his Creator and Maker: "For dust thou art, and unto dust shalt thou return"(Gen. 3, 19).

Stăm înlăcrimați în fața mormântului iubitului nostru frate Ieromonahul Teodorit, așa cum Domnul nostru stă în fața mormântului prietenului său, mort de patru zile, Lazăr. Plângem despărțirea, asemenea ucenicilor lui Hristos după slăvita Sa Înălțare. Cugetăm omenește că moartea este o mare și grozavă taină. Ne întrebăm cum se rupe cea mai armonioasă simbioză dintre suflet și trup, cum sufletul este despărțit cu forța de trup, cum omul, prin neascultare și cădere, și-a adus moartea asupra sa și a auzit, de la Creatorul și Făcătorul său: „Căci pământ ești și în pământ te vei întoarce” (Fac. 3, 19).

La aceste întrebări de interes uman, persoana, învățătura și lucrarea Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos vin ca un răspuns. Faptul că Dumnezeu și-a făcut milă de neamul nostru, S-a milostivit spre noi și, în Hristos, singurul Său Fiu născut, S-a făcut asemenea nouă, oamenilor. El și-a asumat în Întruparea firii și a cărnii noastre omenești, iar prin Cruce și Înviere ne-a ridicat din iad și ne-a dăruit viață veșnică și odihnă în ceruri cu El.

Acest adevăr a fost dezvăluit sfinților ucenici și apostoli ai lui Hristos. Aceștia au devenit martori cu ochii și cu urechile nu numai ai învățăturii lui Hristos, ci și ai persoanei Sale divino-umane. Ei L-au văzut și L-au recunoscut în viața Sa pământească și au fost martori ai acțiunii Sale vindecătoare și răscumpărătoare, dar și ai Învierii Sale „în alt chip” (Marcu 16:12). Credința în acest adevăr răscumpărător este mângâiere și putere împotriva fricii de moarte, mai ales de moartea prin mucenicie. Întruparea, Răstignirea și Învierea lui Hristos alcătuiesc, țin și susțin întregul trup al Bisericii.

Iubitul, bătrânul și respectatul nostru frate, regretatul Arhimandrit Teodorit, a îmbrățișat și el această credință, fiind călugărit la o vârstă fragedă în sfânta Mănăstire Trooditissa a Bisericii din Cipru. De acolo a venit la spitalul israelian din Hadassah pentru a trata condiția precară a ochilor săi. Urmând îndemnul părintelui său duhovnic, Ieromonahul Pagratie, pe care îl respecta foarte mult, a căutat și s-a alăturat Frăției noastre a Sfântului Mormânt la scurt timp după 1967. A îndeplinit în diferite slujiri cu râvnă și devotament, depășind dificultățile sănătății sale. A răspuns de elevii Școlii Patriarhale, a fost preot slujitor la Sfânta Mănăstire Megali Panagia ani de zile și membru al Sfântului Sinod, în care a fost numit de Preafericitul Părintele al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil.

În principal, a fost egumen al Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu din Katamon în mod continuu și neîntrerupt din 1979. A păstrat această Mănăstire și biserica ei drept centru funcțional al Comunității Grecești a Ierusalimului din Katamon, așa cum a fost, dintotdeauna, centru de pelerinaj pentru adulții din țările creștin ortodoxe. De asemenea, a protejat-o de străinii din zona unde se află, de veacuri, în afara Cetății.

Apreciind cu conștiinciozitate donațiile pelerinilor și neezitând să fie milostiv cu cei săraci, a renovat biserica și i-a îmbogățit iconografia. Pentru întreținerea și înfrumusețarea sa au fost efectuate numeroase reparații exterioare. Datorită perseverenței și energiei sale, Patriarhia a realizat imposibilul, achiziționarea a ceea ce se spunea a fi o bucată din moaștele Sfântului Simeon primitorul de Dumnezeu de la Biserica Romano-Catolică din Croația în 2010, păstrate ca tezaur al Mănăstirii; întoarcerea moaștelor Sfântului este sărbătorită în fiecare an la 25 septembrie.

Pentru aceste lucrări bune din viața sa, pentru cinstitul și virtuosul său etos monahal și preoțesc și pentru neobosita sa

răbdare și hotărâre în timpul anilor de încercare din cauza sănătății precare, precum și pentru grija sa pentru Sfânta Liturghie săptămânală în Mănăstire și Sfânta Împărtășanie când era ținut la pat, îl rugăm pe Dumnezeu nostru Cel iubitor de oameni să-i ierte păcatele pe care, om fiind, le-a făcut cu voie sau fără voie; să-i așeze sufletul în țărâmul celor vii, împreună cu sfinții și dreptii, în bucuria și veselia luminii nestricăcioase a slavei Sale; să-i dea cununa dreptății, „pe care o va da tuturor celor ce-L iubesc pe El”.

Veșnica lui pomenire!”

Procesiunea funerară până la Sfântul Sion a fost condusă de Preafericiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Aristovul al Madabei, unde a fost înmormântat în Cimitirul Părinților.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului-General